

[Ragnhild Andersen.]

til forsikringen, og jeg vil gerne understrege, at en arbejder, som hører ind under en sygelønsordning i dag, kan, hvad enten han er forsørger eller ikke-forsørger, få dagpenge fra sygekasserne i lighed med sygelønsdagpenge på 14 kr. pr. dag. Hører han til dem — jeg erkender, det er ikke mange — der har forsikret sig for 6 kr. i dagpenge, eller har han blot forsikret sig for 3 kr. i dagpenge, og er han ikke-forsørger, vil han få en faktisk nedsættelse af sin sygeløn. Han kan i dag modtage 14 kr. i sygeløn på arbejdspladsen pr. dag plus 6 kr., hvis han er forsikret derfor i sygekassen, det er 20 kr. Er han kun forsikret for 3 kr., bliver det naturligvis kun 17 kr., men efter forslaget kan han, hvis han er ikke-forsørger, kun oppebære 16 kr. i alt pr. dag. Når man siger, at lønarbejderne får en betydelig forbedring, skal man også tænke på, at der, hvis dette lovforslag ikke ændres, findes kategorier, der kan blive udsat for at få en direkte nedsættelse af deres daglige pengehjælp.

Min gruppe finder, at lønmodtagerne ikke kan være tjent med, at de skal betale mere og opnå lavere dagpenge. Alle venter jo en bedre lov og håber på at få en mere betryggende lov, og jeg mener, at et grundsynspunkt bør være, at ingen stilles ringere end hidtil. Vi er derfor, som det også vil fremgå af mine tidligere bemærkninger, af vort tidligere forslag til beslutning, ikke tilfreds med sætterne for lønarbejdere. Jeg har allerede sagt, at vi mener, de bør op på ulykkesforsikringslovens sætser.

Vi er heller ikke tilfreds med de i lovforslaget indeholdte bestemmelser om karenstiden. Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren ikke tager skridtet fuldt ud og afskaffer de karensdage for lønarbejdere eller i hvert tilfælde lemper dem i overensstemmelse med de bestemmelser, vi nu har fået i ulykkesforsikringsloven. Det er også værd at huske på, at vi med hensyn til dagpenge i sygekasserne — små og utilstrækkelige, som de er — ingen ventetidsbestemmelse har indtil i dag. Man får sygekassedagpenge fra første sygedag. Det vil man også lægge mærke til, når man stilles over for 6 dages karenstid for lønarbejdere og 12 dages karenstid for andre nydende medlemmer af kasserne. Jeg synes også, man skal mærke

sig, at tjenestemænd og funktionærer ikke har nogen ventetid, når de bliver syge; de kan få sygeløn fra første sygedag. Jeg tror, det var et godt standpunkt, de gamle pionerer indtog, da de i sin tid fatslagde, at dagpengene skulle træde i kraft fra første sygedag. Jeg tror, de gjorde det vel vidende, at en syg lønarbejder trænger til dem fra den dag, lønnen slipper op.

Med hensyn til det foreslåede dageantal hilser min gruppe med tilfredshed, at ministeren har forhøjet det antal sygedage, kommissionen gik ind for, således at man nu som nydende medlem bliver sikret 26 ugers hjælp eller dagpenge i 156 dage inden for et år. Vi er også glade for, at lovforslaget indeholder bestemmelser om, at de arbejdsløshedsforsikrede, der bliver syge i arbejdsløshedsperioden, går ind i deres rettigheder til sygepenge fra forsikringen.

Arbejdsgiverbidraget er i lovforslaget foreslået forhøjet fra 2 til 3 øre pr. time for hver lønarbejder, og lønarbejdernes bidrag er ligeledes foreslået forhøjet med 50 pct. til 1,5 øre i stedet for 1 øre. Vi er tilfredse med det første, men betænkelige ved at forhøje arbejdernes bidrag. Gør man det alligevel, bør man i hvert fald også afskaffe karensdagene og — som jeg nævnte før — sikre arbejderne, at ingen forsikret kan blive ringere stillet efter forslagets vedtagelse, end de er i dag.

Hvad angår dagpengene til andre medlemmer end lønarbejdere, finder jeg det heller ikke tilfredsstillende, at de skal have 12 karensdage, ligesom jeg vil anse det for et stort spørgsmål, om det er tilstrækkeligt med de foreslåede 8 kr. i dagpenge til husmødre. Det er jo en svær tilbagegang for almindelige forsikrede, som er vant til at få dagpenge fra første sygedag, hvis de skal gå fra 0 til 12 karensdage.

Den kommunistiske gruppe mener, det er rigtigt, at sygekasserne kommer under én hat, at fortsættelseskasserne med andre ord går op i en enhed med sygekasserne. Naturligvis er der problemer her, og det vil måske blive vanskelige forhandlinger, men man må vel kunne forhandle sig til rette om spørgsmålet, idet vi mener, at det i princippet er rigtigt, at det hele bliver samlet i én forsikring.

Det har naturligvis ikke været muligt for mig i dag at komme ind på så mange en-